

Līnas pirmā glezna

Līna ar vecāko māsu Alisi iet uz mākslas muzeju.

Muzejā var aplūkot gleznas.

Gleznas parasti glezno mākslinieki.

Mākslinieki prot attēlot uz papīra redzēto.

Gleznas var būt dažādas.

Tām ir dažādi nosaukumi.

Ainavās mākslinieki ataino dabas skatus.

Portretos mākslinieki glezno cilvēkus.

“Un kas ir klusā daba?” jautā Līna.

Viņa ierauga šādu nosaukumu pie uzgleznotas ziedu vāzes.

“Klusās dabas gleznā mākslinieks glezno ziedus, augļus, galda piederumus,” skaidro Alise.

“Visu, kas neskan un nerunā?” pārjautā Līna.

“Jā. Tāpēc to sauc par kluso dabu.”

Līna meklē citas gleznas ar nosaukumu “klusā daba”.

Viņa iemācās pazīt tās arī bez nosaukuma.

Līnai ļoti patīk uzgleznoti augļi un ziedi.

Tie ir spilgti un krāsaini.

Līna apstājas pie vislielākās gleznas.

Rožu vāze, sārti āboli – cik skaisti!

Līna izvelk no somas papīru un parasto zīmuli.

Viņa cenšas zīmēt tādas pašas rozes un ābolus.

“Līna, tev taču līdzī nav krāsu,” iesaucas Alise.

“Tavs zīmējums nebūs krāsains.

Apskatīsim šo gleznu izstādī.

Tad iesim mājās.

Tur tu noteikti varēsi uzzīmēt tādas rozes un ābolus.”

Pēc neilga laika meitenes iet uz mājām.

Mājās Līnas un Alises mamma atver durvis.

“Meitenes, jūs jau tik agri mājās?” viņa brīnās.

“Jā,” atbild Līna, “es šodien gribu pazīmēt.”

“Nāc, vērsim vaļā tavu jauno zīmuļu kasti!” smaida mamma.

“Nē, mammu!

Es vienmēr zīmēju ar zīmuļiem.

Man tas ir apnicis.

Šoreiz es gribu zīmēt ar krāsām!” iesaucas Līna.

“Tad jau tu gribi gleznot!

Ar zīmuļiem mēs zīmējam.

Ar krāsām mēs gleznojam,” skaidro mamma.

“Vai mums ir krāsas?” jautā Līna.

“Nē, meitiņ.

Mums jāiet uz veikalu pēc krāsām.

Iesim kopā!”

“Es arī nākšu līdzi!” saka Alise.

Veikalā Līna jūtas apjukusi.

Apkārt ir tik daudz dažādu krāsu ~~komplektu~~!

“Kādas krāsas izmanto mākslinieki?” jautā Līna.

“Muzejā mēs apskatījām eļļas krāsu gleznas,” atbild Alise.

“Taču parastā veikalā eļļas krāsu nav.

Ir tikai akvareļu vai guaša krāsas,” saka mamma.

Līna uz brīdi noskumst.

Tad viņa jautā: “Kuras krāsas ir labākas?”

“Akvareļu krāsas ir bālākas.

Tām jāpieliek vairāk ūdens.

Guaša krāsas ir biezākas un spilgtākas,” skaidro mamma.

Līna ir domīga.

Ar akvareļu krāsām varētu gleznot ziedus.

Ar guaša krāsām varētu gleznot augļus.

“Vai drīkstu ņemt akvareļu un guaša krāsas!” jautā Līna.

“Protams, tā būs interesantāk” piekrīt mamma.

“Vēl mums ir vajadzīgas otas,” iesaucas Alise.

Otām ir tik daudz dažādu izmēru!

Līnai atkal jāizvēlas.

“Paņem vairākas otas.

Ar mazākām otām var aizkrāsot mazākus laukumus.

Ar lielākām otām var ātrāk aizkrāsot lielākus laukumus,” iesaka Alise.

Līna piekrīt mātai.

“Kā mums vēl trūkst?” jautā Līna.

“Laikam papīrs,” atbild mamma.

“Cik lielu gleznu tu gleznosi?”

“Tik lielu, kā muzejā!” iesaucas Līna.

Alise šaubās.

“Pirmajai gleznai tā būs pārāk liela.”

“Ņemsim mazo akvareļu albumu.

Tad var uzgleznot vairākas mazas gleznas!” ierosina mamma.

“Vai akvareļu albumā var gleznot arī ar guaša krāsām?” jautā Līna.

“Jā, protams!” iesaucas mamma un Alise.

Līna ir ar mieru.

Līna, Alise un mamma atgriežas mājās.

Līna noliek uz galda papīru, otas, krāsas.

“Pagaidi, mēs tūliņ nāksim palīgā!” iesaucas Alise un mamma.

Bet Līna negrib gaidīt.

Viņa atnes ūdens glāzi, un noliek to uz galda.

Tad Līna saslapina otu.

Viņa iemērc to sarkanajā guaša krāsā.
Uz virtuves galda stāv ābols.
Līna mēģina to uzgleznot.
Taču ābols nesanāk skaists un apaļš.
Tas pavisam nav līdzīgs ābolam uz virtuves galda.
Līnai sanāk vien sarkans plankums.
Līna noskumst.

Istabā ienāk mamma un Alise.
“Vajadzēja pagaidīt mūs!” iesaucas mamma.
“Kāpēc man neiznāk pašai?” jautā Līna.
“Tu glezno ar krāsām pirmo reizi,” smaida Alise.
“Pirmajā reizē kaut ko izdarīt vienai ir grūti.
Ļauj tev palīdzēt!
Nekas, ja uzreiz skaisti neiznāk,” mierina mamma.

Alise atnes no virtuves ābolu.
Viņa noliek to Līnai priekšā.
“Ir vieglāk gleznot, kad to redzi pa īstam!”
Līna uzmanīgi aplūko ābolu.
Tas nav gluži apaļš.
Tas nav gluži sarkans.

Līna sākumā uzzīmē ābolu ar parasto zīmuli.
To viņa jau prot.
Līna cenšas atkārtot uz papīra ābola formu.
Viņai iet grūti.
Uzzīmētais vairākas reizes jādzēš.
Bet Līna ir pacietīga.
Galu galā viņai izdodas uzzīmēt ābolu.
Bet šobrīd tas izskatās plakans.
Tā ir tikai pelēka līnija.

Ābols jāizkrāso!

Tad tas izskatīsies kā īsts.

“Skaties!

Viena puse ābolam ir sarkana.

Otra ābola puse ir zaļa!” saka Alise.

Līna noliek blakus 2 krāsu burciņas.

Viens burciņā ir zaļā krāsa, otrā - sarkanā.

Līna iemērc otu sarkanajā krāsā.

Viņa nokrāso pusi no uzzīmētā ābola sarkanu.

Tad Līna kārtīgi noskalo otu.

Tā sarkanā krāsa nesajauksies ar zaļo.

Tad Līna iemērc otu zaļajā krāsā.

Līna izkrāso otru uzzīmētā ābola pusi zaļu.

Taču kaut kas nav kārtībā.

Ābols uz papīra joprojām izskatās plakans.

Ābols muzeja gleznā izskatījās apaļš.

Tas bija pavisam kā īsts.

Līnai atkal kaut kas neizdevās.

Mamma noliek arī baltu krāsu.

Līna brīnās.

“Mammu, ābols taču nemaz nav balts!”

“Tev taisnība.

Bet skaties!

Ābolam virsū spīd saulīte.

Tāpēc vietām tas izskatās gaišāks.

Tu mēģināsi attēlot to uz papīra.

Tad plakanais ābols uz papīra būs līdzīgs īstajam!”

“Un kā man palīdzēs baltā krāsa?” Līna joprojām šaubās.

“Jebkuru krāsu var sajaukt ar balto krāsu.

Tad tā kļūst gaišāka.

Sarkana krāsa kopā ar balto krāsu kļūst gaiši sarkana.

Zaļā krāsa kopā ar balto krāsu kļūst gaiši zaļa.”

Līna nolemj pamēģināt.

Līnas izkrāsotais ābols uz papīra vēl nav nožuvis.

Ābola krāsām vēl var piejaukt balto krāsu.

Nožuvušām krāsām citas krāsas vairs piejaukt nevar.

Līnai tas labi izdodas.

Nu Līnas gleznotais ābols vairs nav plakans.

Izskatās, ka tam virsū spīd saulīte.

Taču saulītes uz papīra nav.

Līna paņem dzelteno krāsu.

Sauli uzzīmēt ir vienkāršāk.

Līna pat neizmanto zīmuli.

Viņa uzreiz velk dzeltenu apli ar roku.

Līna droši tam piezīmē garus starus.

Nu tas izskatās gandrīz kā īsta saulīte.

Līna ir ļoti priecīga par savu gleznu.

Viņa grib uzreiz vērt vaļā akvareļu krāsas.

Mamma teica, ka ar akvareļu krāsām ir labi gleznot ziedus.

Taču Līna jūtas nogurusi.

Ziedus viņa var uzzīmēt rīt.

Tagad ir jāiet gulēt.

Līna guļ.

Viņas uzgleznotais ābols žūst uz papīra.

No rīta Līnas glezna ir pavisam nožuvusi.

Kādu dienu to varēs parādīt muzejā.